

የትግልም የሀገርም ባለቤት ሕዝብ እንጂ ምርጫ አይደለም።

ሀማ ቱማ

“አይገኝም ከቶ ቢፈልጉ ዞሮ
መስማት ከማይፈልግ የባሰ ደንቆሮ
አጊጦ ሲያምርበት ዕውቀት በትሕትና
ኩራት አስጠየፈ ለብሶ ድንቁርና”

ከበደ ሚካኤል/ ብርሀነ ኅሊና/

ሞኝ መካሪውን አይወድም እንዲሉ ዛፍ ተቆርጦ ባላለቀበት እምባጮ አይሞሸርብን በሚል መንፈስ በህዝብ ትግል ላይ አወቁ አላወቁ ግን ሁሌም አወቅን ብለው በደል የሚፈጸሙትን ግለሰቦች ሆኑ የድርጅት መሪዎች እባካችሁ ጠንቀቅ እንበል አደብ እንግዛ ብዬ የአቅማን ልመክር ብነሳ በዚህም በዚያም ያው እንደጠበቅኩት ውርጅብኛ ተኸጎድጉዳል። በፈረንጅ ዕውቀት ተኩራርቶ መገኘቱና ይባስ ብሎ ህዝብን መናቁ በድንቁርና ያስፈርጃል በማለቱም የተማሩትን ወቀሰ በሚልም ሊያወግዙኝ የሞከሩ ብቅ ብለዋል። ከቃለ አጋኖ ተቆጥበን ሁኔታን እንመርምር ያልኩትንም ቢሆን ከላይ የጠቀስኳቸው አቶ ከበደ ሚካኤል ድሮ ድሮ

“ምን ውብ ነገር ቢሆን ከማድነቅ በፊት ይገባል ጭራሹን ቀድሞ መመልከት”

ብለው የፃፉት ቢሆንም ጣዖት ጠራቢዎቹ ስራ አላጣኸን በሚል መንፈስ ክሱን ደርድረውብኛል።

በዚህም በዚያም ግን ምነው ጩኸት በረከተ ብለን ብንጠይቅ ከባዕድ ለስላሳ የራስ ከርካሳ መባሉ ይህን ያህል ሊያስቆጣ ባልተገባ ነበር። ቆዳ ለማንጣት ተብሎ የካንሰር በሽታን እስከመግዛት እየተደረሰ ፤ ስም የፈረንጅ ካልሆነ የፋራ ተብሎ እየተቀየረና በዚያውም የፈረንጁን ትምህርት በድኅ ማም ሆኖ በአየር ባየር እንደነመለስም ቢሆን ተማርኩ ብሎ ወረቀት ያልያዘው ሁሉ አልሰለጠነም ተብሎ ባለበት ሁኔታ ትግልም ሆነ ሀገር የምርጫ ሳይሆኑ የጭቁኑ ሕዝብ መሆናቸውን ዳግም ማስረገጡ ሲያንስ ነው። ለምሁርነቱ ደግሞ ቀለም ከመንዳት ባሻገር በጭንቅላት በአንጎል መጠቀምን ማማልከቱን ካመንበት ከእነ እገሌ ዶክተራት የማሟት ሰርቲፊኬት ይሻላል በሚያሰኝ ሁኔታ መደናቀርም ካባ ለብሶ ሊገኝ ይችላል። ምሁሮች በሀገር ወዳድነትና ህዝባዊነት ለሀገርና ለሕዝብ ያደረጉት አስተዋፅዖ የማይካድ ከመሆኑ ሌላ በተባለው የትምህርት ሂደት አልፈን የተወሰነ ዕውቀት የገበየነውም የአቅማችንን ለማድረግ ስንጥር መቆየታችን የሚካድ አይደለም። ሕይወታቸውን ለሕዝብ የሰዉት እነ ዶክተር ተስፋዬ ደበሳይ፣ ኢንጂነር ኦስማንና ሌሎች የኢሕአፓ ጀግኖች ሁሉ የተገቢው ምሁር ምሳሌ ናቸው። ታዲያ ምሁር ስንል ምሁር ሲሉ መባሉና መጠየቁና ለህዝብ የቆመውን ምሁር በህዝብ ላይ ከሚያላግጠው ምርጥ በሉኝ መለየቱ ተገቢ ነው ቢባል ምን ስህተት አለው? ትምህርት ከተባለ በደፈናው ደግ ነው ጥሩ ነው ገንቢ ነው የሚባል አይደለም። ለምሳሌ አሁን ያለው የወያኔ የትምህርት ፕሮግራም ከወደ ማስተማሩ ሳይሆን ወደማደንቆሩ ጫን ይላል ተብሏል። መስመር የሳተ ትምህርት ወይም ፈረንጅ ካልተጠቀሰ ለሚሉት እንዲገባ ደግሞ ሚስኤ ድዩኬሽን የሚባለውም አለ። በትምህርት ሽፋን አንጎል አጠባ። ሀሰትን ሀቅ ብሎ ለማስጨበጥ። አፍሪካኖች በአጠቃላይና ኢትዮጵያውያንም ብንሆን የራሳችን ታሪክ ተዛብቶ ተምረናል፤ እንማ ራሳችንም። ይህ ትምህርት ሊባል አይችልም። ፊታችን ጥቁር፤ ጨምበላችን ነጭ ብሎ የተፃፈውን ያስታውሰናል። ጣሊያን ቅኝ ቢገዛን ይሻል ነበር ወደሚል መድምደሚያ ደርሶ ይህን ሊሰብክ የሚነሳ ምሁር (ይህን ብሎ መፅሀፍ የፃፈ አለና) ተብዬ ተማር ሊባል ነው? ታሪክ እየነበጠና እየተበረዘ ራስን አዋርዶ በዝቅተኝነት ስሜት ራስን ለመሸቀብ መጠቀሚያ ሆኖ ለአፍሪቃውያን የዝቅተኝነት ስሜት መሰረት ሆኗል። ጠባብ ብሄርተኝነትስ መማርን ማወቅን ያመለክታል? ትምክህትና ዘረኝነትስ ያለመማርና የመደናቀር ምልክት አይደለምን? መማር ማወቅ ከሆነ፤ ክፉና ደግን መለየት ከሆነ፤ ምሁር ለመባል መብቃቱ ካባ ለብሶ ወረቀት መቀበሉ ብቻ ሳይሆን የሀገርና የህዝብን ሁኔታ የሚረዳ ንቃት መገብየቱ ከሆነ በግልቡ “ፕሮፌሰሩ ያውቃለ” ድምዳሜ በታ ሊኖረው አይችልም። በቀይ ሽብር ዶክተሮቹ የስንቱን ወጣት ገላ በእሳት አቃጥለዋል ፤ ስንቱን ረሽነዋል።

ከዚህ ሌላ ደግሞ ዕውቀት ምንጩ ባዕድና ፈረንጅ ነው ተብሎ የሀገር ቅርስና ዕውቀት ከተናቀ መጨረሻው አያምርም። “ፈረንጅ እያሉ የምን የኢትዮጵያዊ አለቃ!” ብለው የሚገረሙ ይበራከታሉ። ይህ ሁሉ በግንዛቤ ተይዞ ጉዞ ከተጀመረ እኛ ስልጥናል ባላገሩ ግን ፋራና ኋላ ቀር ነው የሚለው የተሳሳተ ድምዳሜ ይሰፍናል። ባላገሩ ባለሀገር ባይሆንም በተመክሮውና ቅርሱ ከአያሌ ጥራዝ ነጠቆች ብዙ ዕውቀት እንዳለው መታወቅ ያለበት ነው። በህብረተሰባችን የዴሞክራሲ ስርዓትን ሊያዳብሩ የሚችሉ ባህሎች ተንፀባርቆ እንደነበርም፤ በሁሉም መስክ ህዝባችን የራሱ ስልጣኔ ቅርስ እንዳለውም ማወቅ የተማረ ያሰኘናል። በፍልስፍና ዛሬ አንዴ ፕላቶ አንዴ ሆብስ እያሉ ሊራቀቁብን የሚጥሩትን የእኛም ዘርዳያዕቆብ ነበር ብንላቸው ምን ያስቆጣል? የሚቀናበት ጠፍቶስ ነው ዶክተር በተባለው ላይ ሁሉ የሚቀናው? ባህታዊ ገብረ ስላሴ በየካቲት 66 ሰሞን እውነቱ መቸ ተነግሮ አልቆ ነው ውሸት የምጀምረው ያሉትን የሚያስታውስ ነው። እንቅና ካልን ለህዝብ አገልጋይ በሆነው ምሁር ላይ መቅናቱ ያምራል።

የሕዝብ ትግልን በተመለከተ ደግሞ ወደ ድል መጓዝ ከተፈለገ በሂደቱ ላይ የሚጋረጡትን ችግሮች ሁሉ ማስወገድ አስፈላጊ ነው። ውዝግብና ተኖ በትግሉ ላይ ጥርት ያለ ግንዛቤ ሊሰፍን ካልቻለ ለሞኝ አሞራ ያባቱ ዋሻ ይጠፋዋል ሆነን አንዱን አረመኔ በሌላው ጨቋኝ እየተካን የመከራ ኑሮን መሸከም እንገደዳለን። ሰው የተፈጠረው ለመሞት ሳይሆን ያለውን ጊዜ በደስታ ለመኖር ነው እስካልን ድረስና በጨለምተኝነት ካባ እስካልተሸፈንን ድረስ አስከፊ የኑሮ ሁኔታችንን በትግል ለመለወጥ መጣር መዋደቅ ግዴታችን ይሆናል። በመሆኑም ትግላችን ይሰምር ዘንድ፤ የምንከፍለው የደም ዋጋ እንዳይበዛ፤ በደማችን ሌሎች እንዳይነግዱ፤ ለገሰን በለገሰ እንዳንተካ፤ በሀላዊ መሲሆችና ፈሪሳውያን መደናገር የለብንም። ስለዚህም በአንድ በኩል ትግሉ የራሳችን ስለሆነ፤ የእኛው ጉዳይና የሞት ሽረት ጥያቄያችን ስለሆነ ማንም በእኔ አውቅላችኋለሁ ለጉሞ ሊነዳን የሚችል ባለመሆኑ መሪዎች የተባሉት/ብዙውን ጊዜ ያውም ያልመረጥናቸው/ በጣዖት ደረጃ ሊሰየሙብንና ከትችታችን ነፃ ሊሆኑ አይችሉም። ለበሰበሰ ስርዓትና ለጨቋኝ አልገዛም ብሎ እየዘመረ ያመፀው ትውልድ ቢያንስ በዚህ ዓይነቱ ስጉዳይ፤ በጭፍን ታዘዙኝ፤ ሳይሰሩ አንቱ በሉኝና አፋችሁን ዝጉ ፖለቲካ ሊሰማራ ከቶም የሚታሰብ አይሆንም። ፀሀዩ ንጉስንም ሆነ ሁሉን አዋቂ ነኝ ያለውን ኮለኔል የታገለ ነውና ዛሬ በተራና ዘረኛ ግብዝ ሊደናገር አይችልም፤ መንጌ-መሌ ከአፉ ሊወጣ አይጠበቅም። ስለዚህም የመተቸትና የመገሰፅ መብታችን የተከበረ ነው። ከሁሉም በላይ ህዝብ ነውና፤ የትግሉ ባለቤት ህዝብ ነውና ድርጅቶችና መሪዎች ለሕዝብ ተገዢ መሆናቸውን መካዱ ትክክል አይደለም። ራሳቸውን ከህዝብ በላይ አድርገው የሚፈራጁ ወይም ህዝብን ናቅ አድርገው ከአፍ ዘጋ ከጆሮ ከፈት አድርገው ትዕዛዝ ተቀበል የሚሉቱ የሰለጠኑ ሳይሆኑ ልናስወግደው ከምንታገለው እምብዛም ያልተለዩና ከህዝብ የተነጠሉ ናቸው። ትችት ከተባለ ደግሞ ነጋ ጠባ ኢሕአፓን ከትችት አልፎ ሲዘልፉ የሚደመጡት ለምን ተተቸን ቢሉ አግባብ ያለው አይሆንም። ድርጅቶች የየራሳቸውን ጥፋትና ድክምና መመርመር አለባቸው ሲባልም ሂስ ግለሂስን በራስ መዋረድ ደረጃ የሚፈራጁ ካልሆኑ ሌሎቹ ይህን ቀና ምክር የሚቀበሉ መሆን አለባቸው። ኢሕአፓ ለምሳሌ ራሱን ገምግሞ ጥፋቱ ያለውን ሲያምን በሌላ በኩል ደግሞ ባላጠፋው ለሚወነጅሉት ደግሞ የመከላከያ ምላሹን ሰጥቷል። ለሂሱ አመስግናሁ ይላል እያለ ግን።

ይህ በዚህ እንዳለ በሌላ በኩል ደግሞ ትግላችን እንዲያቸንፍ እንፈልጋለንና ድክመታችንን መመርመርና እርምጃ መሻት ግዴታ ነው። በተቻለ መጠን ገበናን በአደባባይ አስጥቶ ለጠላት አለመመቸቱ ይመረጣል ግን ምስጢር የባቄላ ወፍጮ ሆኖ ጠላትንም ወዳጅንም እያደነቀረ ባለበት አትተቸ፤ ድክመትን አትመርምሩ ማለቱ ህዝብን ማፈን ይሆናል። በተለይም ምስጢር ተብጮው በወያኔ ታውቆ እያለ ከህዝብ ይደበቅ ማለቱ አስተዛዛቢ ይሆናል። ከዚህ ግንዛቤ ስንነሳ ዛሬ ሰለጠንኩ ብሎ እየኝ ተቀበሉኝ የሚለው ፖለቲካ ያልሰለጠነ፤ ለህዝብ ከቶም የማይበጅ፤ እንዲያውም ጉዳት ያስከተለን ተመክሮ ሊደግም የተነሳ መሆኑን ጠቁሞ ማስጠንቀቂያ ደወልን ማቃጨል ግዴታችን ይሆናል። በዚህ ላይ የግለሰቦች ቦታ ደግሞ ሲታይ ቦታሪክ አጋጣሚ የሚጫወቱት አሉታዊም ገንቢም ሚና ሊኖር ቢችልም ለተክለሰብ ግንባታ ቀዳሚ ቦታን እስካልሰጠን ድረስ ትግሉ እንጂ፤ ሀገር እንጂ ግለሰቦች ዋና አይደሉም። የድርጅት መሪ ሊተች ሊወቀስ ይችላል ብቻ ሳይሆን ይገባልም። ገና ከጠዋቱ ያውም በትግል እሳተ ፈተና ሳይታለፍ በጣዖት ደረጃ ግለሰቦችን አስቀምጦ አምልኮት ስህተት ነው። ወደፊትም የሚያራምድ አይሆንም። ለዚህም ነው ትችት ሲደመጥ እንዴት ስ ደፈራችሁ ብቅ የሚለውና አፍ ለማዘጋት ዘመቻው የሚጣጣፈው። ከትግል ተመክሮ በአጠቃላይ መልኩ በመነሳት መመርመሩ ተገቢ ቢሆንም በክስተቶች ዙሪያ ደግሞ ግለሰቦች ባላቸው ሚና መጠቀሳቸው የማይቀር ነው። ትግሉን ከድተው ለወያኔ የሰገዱት ስማቸው መጠቀሱ ትምህርታዊ ነው-- ታሪካቸው እንዲታወቅ። የሕዝብን የሙት ከተማ አድማ ተሯሩጠው አክሸፈው ከፀ

ረ ኢትዮጵያዊ ፈረንጅ ጋር ፎቶ የተነሱት ሁለቱም ሰዎች ስማቸው መነገሩ ተገቢ ነው። ጅብ የ ማያውቁት ሀገር ሄዶ ቆዳ አንጥፋልኝ እንዳይል።

ከዚህም ስንሳ ስለፖለቲካ ድርጅቶችም ሆነ ግለሰቦች ግንዛቤያችን የተስተካከለ መሆን አለበት። ፖለቲካ ድርጅቶች የሚከሰቱት በህብረተሰቡ ውስጥ ባለው ተጨባጭ ሁኔታ የተነሳ ነው። ድርጅቶች ከመደብ በላይ ሳይሆኑ የህብረተሰቡን ክፍሎች የአንዱን ወይም የሌላውን ጥቅም ለማስጠበቅ የሚነሱ ናቸው። ለሰራተኛው ቆመናል ብለው ለከበርቴው የቆሙ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ለዴሞክራሲ መጣን ብለው አምባገነኖች ሊሆኑ ይችላሉ። ሁሉም ግን ሚናና የየራሳቸው ድጋፍና ሰልፍ አላቸው። ከዚህ ውጪ የሚሆን ድርጅት የለም። በተጨማሪ ደግሞ ድርጅቶች የህብረተሰቡ ፍሬ እንደመሆናቸው መጠን ያለበት ተጨባጭ ሁኔታና የህብረተሰቡ የዕድገት ደረጃ ተፅዕኖ ያደርግባቸዋል። ከአባሎቻቸውና መሪዎቻቸው ይዘት ደግሞ ጠባያቸውና የራሳቸውም ሁኔታ ይቃኛል። በመሆኑም ከልዩ ልዩ ድክመቶች ነፃ ሊሆኑ አይችሉም። ምንኛ ስለጠንን ወይም ዘመናዊ ሆንን ቢሉ ኋላ ቀርነትንም አቅፈው ሊያንፀባርቁ ይችላሉ ማለት ነው። በኢሕአፓ ተመክሮ ራሱ ከኢሕአፓ ህዝባዊና አብዮታዊ አቅዋም ውጪ አቅዋም የያዙ ግን የድርጅቱ አባላት የሆኑ እንደነበሩ ለመገንዘብ ተችሏል። አስመሳይ ተራማጅ ይባሉ የነበሩ ማለት ነው። ስለዚህም ድርጅቶች እርስ በርስም ሆነ በውስጣቸው መከፋፈላቸው የሚጠበቅ ሊሆን ይገባዋል። ባይሆን ኖሮ ደግ ግን አይቀሬ ነው ማለቱ የተሻለ ነው። በድርጅቶች መሀል የማይታረቅ ቅራኔ ሊኖር ይችላል--እንደ ስልፋቸውና አቅዋማቸው። ለምሳሌ በወያኔና በኢሕአፓ መሀል ሊታረቅ የማይችል ቅራኔ ነበርና ለግጭት በር ከፍቷል። መኢሶንና ኢሕአፓም ቅራኔያቸውን ሊያረግቡ ስላልቻሉ እንዲሁ ሊጋጩ ችለዋል። በኢማሌድህ የነበሩትን ሰደድ በልቷቸዋል። የፖለቲካ መስመር ልዩነት ሲከሰትም ለክፍፍል በር ይከፍታል። ይህን ልዩነት በአግባብ ፈቶ መቀጠል ይቻላል አይቻልም ሌላ ከአየያዝም በላይ የሆነ ጥያቄ ነው። የግለሰቦች አለመጣጣም ወይም የስልጣን ጥም ልዩነትንም ሊያመጣ ይችላል። በአጭሩ ድርጅቶች ሊከፋፈሉ፤ ሊጋጩም ይችላሉ፤ ያለና መጠበቅ ያለበትም ነው። ዋናው የሚመለከተን ቁም ነገር ግን በአንድ ጎራ ውስጥ ያሉ ድርጅቶች በተወሰነ ደረጃ የፕሮግራም ልዩነት ቢኖራቸውም ይህን አቻቸው በዋናው ጠላት ላይ ማተኮር አለባቸው የሚለው ነው። የቅራኔ አፈረጃጀትና አያያዝ ችሎታን ይጠቅሳል።

በነበረው ሂደት ተደጋግሞ ያየነው በሀገራችን የፖለቲካ መሬት ድርጅቶች ብቅ ሲሉ በራሳቸው ፕሮግራም መሰረት ድጋፍን ከመሻት ይልቅ የነበሩትን በማውገዝና በማጫጫት ሊጠናከሩ ስለሚፈልጉ ቅራኔዎች ወድያውኑ ይከሰታሉ። ጥፋ የሚባሉት ለምን ብለው የመከላከል እርምጃ ይወስዳሉ። አዲስ የመጡት ደግሞ ያለፈውን ተመክሮ በቂ ቦታ ስለማይሰጡ በደም ከተገበየው ዕውቀት መማር ተስኗቸው ስህተቶችን መድገም ይገደዳሉ። በመሰረቱ በፀረ ወያኔው ትግል የተሰማሩና ኢትዮጵያዊ የሆኑ ድርጅቶች ያብሩ ዘንድ የሚያግድ ትልቅ እንቅፋት መኖር እንደሌለበት የሚታይ ነው። ሆኖም አንዳንድ ድርጅቶች ከወያኔ ወይም ከአገዛዙ በላይና በፊት ጠላታቸው ሌላ ፀረ ወያኔ ድርጅት ይሆናል። ኢሕአፓ ስልጣን ከሚመጣ ወያኔ በስልጣን ይቀጥል ያለው የተቃዋሚ ቡድን መሪ ነኝ ባዩ ሰው በምሳሌነት የሚጠቀስ ነው። ድርጅቶች ለፖለቲካ ስልጣን የሚታገሉ ቢሆንም ቢያንስ በኢሕአፓ አመለካከት ያለው ፀረ ህዝብ አገዛዝ እስከተወገደ ድረስና አሸናፊው ማንም ይሁን ማን የዴሞክራሲ መብቶችን እስካከበረ ድረስ ኢሕአፓ በሀገሩ በይፋ ወጥቶ ለመታገል ዕድል ይኖረዋልና ለምን እኔ በቅድሚያ ስልጣን አልመጣሁም የሚል ባለመሆኑ በዚህ ጉዳይ ላይ ያለው አመለካከትና አቅዋም የተለየ ነው። ይህንንም ደጋግሞ ገልጧል። ድርጅቶች መፎካከር ያለባቸው ማን ለስልጣን መጀመሪያ በሚለው ሳይሆን ማን በስፋት ህዝብን አሰባስቦ በቆራጥነት ወያኔን ይታገላል ፤ ያታግላል በሚለው ላይ መሆን አለበት። የስልጣን ሽብርቶች አሉታዊ ፉክክርንና ግጭትንም፤ አንዱ ለሌላው ጋሬጣ መሆንን ያስከትላል። ለመታገልና ለማታጋል ግንባርቀደም ለመሆን ፉክክሩ ግን ትግል ያጎለብታል። ለዚህም ነው በሁሉም የህብረት ጥረቶች ኢሕአፓ ከሌሎች ጋር በእኩልነት ተሰልፎ የበኩሉን አስተዋፅዖ ለማድረግ ሲጥር የቆየው።

የድርጅቶች ዕድሜና ተመክሮ የቅደም ተከተል ጉዳይ ሆኖ ሳለ የቆየውን መጫው ሲያወግዘው ወይም ዕድሜ ብዙው አዲሶቹን ሲንቅ ማየቱ ደግሞ ድክመት መስፈኑን የሚጠቁም ነው። በኢዴጎ ጎም ስረታ ተስፋ ያደረገ ዜጋ ብዙ ነበር-- ያ ግን ሳይውል ሳይደር ተደናቀፈ። ለምን ብሎ መመርመሩና ያጠፋውንም መውቀሱ ተገቢ ነው። ለድል የደረሰው የህዝብ ትግል ተደናቀፈ--ለዚህም ክንያቱ አንደኛው የገዢ ቡድን አፈና ቢሆንም የተቃዋሚዎችም ስህተቶች የራሳቸው አስተዋፅዖ አድርገዋል። ስህተትን ላለመድገም ይህን መመርመሩ ለምን ይከለክላል? ድርጅትን ወይም የድርጅት መሪዎችን ወይም መሪን ፍፁም አድርጎ መውሰድ ጎጂ ስህተት መሆኑ እየታወቀ ለምን እን

ደቀና አቅዋም ተደርጎ ይሰበካል? ቃለ አጋኖ ፖለቲካ በሚለው ላሳስብ እንደሞከርኩት የሆነ ድርጅትን አወድሶ ከእሱ ሌላ ላፈር ማለቱ፤ የሆነ መሪን ደግሞ ሰማይ ሰቅሎ መወደስ መደርደሩ እውነቱን ወደ መዘንጋቱ መጓዙ ስህተት ከመሆኑ በላይ ትግልን ይጎዳል። ብዙዎች በገንቢ ሂስና ትችት፤ በስድብና ዘለፋ መሀል ያለውን ልዩነት ይስታሉ። ድክመቶች ተከስተው ትግሉ ሲጎዳ ይህን ለማረም መነሳትና ስህተተን በቀና መንፈስ መጠቀም ስድብም ጎጂም አይደለም። ራቁቱን ቆሞ ካባ ለብሼያለሁ ለሚል ልብስ የለህም ማለቱ አስፈላጊ ነው። ዛሬ በየፓልቶኩና ድህረ ገጾቹ እንደምንታዘበው ግን መተቸትና መውቀስ በሚል የሚደመጠው መዘርጠጥና መሳደብ (በኢሕአፓ፣ በሰማዕቱና በመሪዎቹ ላይ ለምሳሌ እየተካሄደ ያለው) ገንቢ ሳይሆን አፍራሽ ነው። ውይይትን ወደ ፊት አያራምድም፤ ለመሻሻል ጥቆማን አያቀርብም። ከቃለ አጋኖና ጭፍን ስድብ ና ውግዘት ፅንፎች እንቆጠብ ስንል ወይም ተምረናል ሰልጥናል በሚል ህዝብን አንናቅ ስንል ቀና ጥቆማና ምክርን ለማካፈል እንጂ ለሌላ አለመሆኑም ግልፅ መሆንም ነበረበት። ድርጅቶች በወንድሜ ግንባር ደም አልይበት ይባላሉ ስንል አንዱ ሌላውን እየፈነከተ ወንድሜን ወንድሜን ግን ያነብንብ በሚል አይደለም።

ድርጅቶች ከተቻለ ልዩነትን በውስጣቸው ይዘው ቢፈቱ ይመረጣል ብንልም ይህ ሁሌ ሊሆን እንደማይችልና ክፍፍልም ተከስቶ ጉዳት እንደሚመጣ የታወቀ ነው። በበኩላችን ልዩነት ሲመጣ ገቢ ና በውስጥ ተይዞ ሊፈታ ቢሞከር ይሻላል ብለን አሳስበናል። ከህዝብ ጎራ ማንኛውም ድርጅት መከፋፈሉ ለትግሉ ጠቃሚ አይደለም። ይህ ክፍፍል ግን የራሱ ምክንያቶች እያሉት ችግሩን በሌሎች ላይ በመጣል ሌሎችን መወንጀል መምረጡ ደግሞ ችግሩን ይበልጥ ያባብሰዋል። ህብረት እንደተቋቋመ ያጋጠመው ችግር በኢሕአፓ የተፈጠረ አይደለም። ቅንጅት እንደ ድርጅት ትላንትም ሆነ ዛሬ የተከሰተበት ችግር ጋር ኢሕአፓ ቅንጣትም ግንኙነት የለውም። ሀቁ ይህ ሆኖ ሳለ ግን በኢሕአፓ ላይ የቅንጅት አንደኛው ክፍል ይሁነኝ ብሎና ወስኖ ዘመቻ መክፈቱ፤ በዕቅድና በድህረ ገጾችና ፓልቶክ መድረኮችም በኢሕአፓ ላይ ማዘመቱ የሚታወቅ ነው። ይህ መቆም ያለበት ከመሆኑ ባሻገር ተለያየን የሚሉትም ክፍሎች ሁሉ የህዝብን ቃል ኪዳን ተገርገረው ጎራ እስካልቀዩ ድረስ የትኩረታቸው አቅጣጫ የመለስ አገዛዝ እንዲሆን ማሳሰቡ ወቅታዊ ነው። ከዚህ ሌላ ግን ማንኛውም በኢትዮጵያ ህዝብ ላይ የተደቀነን አደጋ ማጋለጥና መታገልም የኢሕአፓም የሁሉም ሀገር ወዳድ ዜጋም ግዴታ በመሆኑ ትችቱ እነ እገሌን ያስቀይም ይሆናል በሚል በዝምታ መታለፍ የለበትም። ማንኛውም ድርጅት በወሰነውና ባመቸው መሰለፍ ሆነ መጓዝ መብቱ ቢሆንም መንገዱ ለትግል የማይበጅ እስከሆነ ድረስ ተቃውሞ የማሰማት መብት በማንም ሊታገድ አይችልም። ትብብር ለነፃነትና ለዲሞክራሲ ወይም ኤኤፍዲ የተባለው ስብስብ ሲመሰረት ህብረቱ ለምን ይህ ስብስብ ከመነሻው ጀምሮ የማይበጅ መሆኑን አስረድቶ አቅዋም መያዙና ይህንንም ማሰማቱ ተገቢና ግዴታውም ነበር። በአሁኑ ወቅት ማንኛውም ድርጅት ከመለስ አገዛዝ ጋር በጠረጴዛ ዙሪያ በአዲስ አበባም ሆነ በአትላንታ ተሰብስበንና ተስማምተን በመጪው የመለስ የምርጫ ቲያትር አጃቢ ተዋንያን እንሁን ሊል ቢነሳ መቃወም መብታችን ብቻ ሳይሆን ትግሉ የሚጠይቀን ግዴታ ነው። ስህተት ተደግሞ ትግል እንደገና መቀመቅ ሲወርድ ማየት የለብንምና ። የሰማዕትን ደም ረግጦ ከነፍሱ ገዳዩ ቡድን ጋር በሆነው መንገድና ደረጃ ለመተቃቀፍ መነሳቱ፤ ውሳኔያቸው ሲጎዳን ለከረመ ባዕዳን ዳግም ጆሮ ሰጥቶ ትግልን ዳግም ለመለስ ስለባ ለማቅረብ መዘጋጀቱ ከስህተትም አልፎ ትግሉ ላይ ወንጀል ሊባል ይገባዋል ብንል ቃለ አጋኖነት አይሆንብንም። ትግሉ ከግለሰቦችና ድርጅቶች በላይ ነውና፤ የህዝብ ነውና የመጀመሪያ ጭንቀታችን ለህዝብ ትግል መጠንከር እንጂ ለሌላ አለመሆኑ በገቢር መታየት ያለበት ነው።

የትግሉም ሆነ የሀገር ባለቤት ህዝብ እንጂ ማንም ምርጥ ነኝ ባይ ግለሰብ ወይም ቡድን አይደለም ስንልም ይህ የሆነን ሰው ወይም ስብስብ ለማጥቃት ሳይሆን ሀቁን ለማስረገጥ ነው። ይህን ሀቅ መድገም ያስገደደን ተመክሮ ደግሞ ጥቂቶች የህዝብ ድል ሲነጥቁ በ67ም በ83ም ስላጋጠመን ብቻ ሳይሆን ዛሬም የሀገሪቷ ፖለቲካ በምርጫ ይወሰን ባዮች በመድረክ ስላሉ መሆኑ መታወቅ አለበት። የኢትዮጵያ ህዝብ ላቡን አንጠፍጥፎ ያስተማራቸው ልጆቹ ምስጋናቸው፤ ውለታውን መክፈላቸው አገልጋዩ በመሆን፤ ለደህንነቱና ለመብቱ መቆም መከሰት ሲገባው ተማርን ብለው ባስተማራቸው ህዝብ ላይ ሊኮሩ ከተነሱ ኩራት አስጠየፈ ለብሶ ድንቁርና ማለቱ ሲያንስ ነው። ቀደም ተብሎ ተገልጦ እንደነበረው ህዝባችን ቢደክም፤ ጮማው የዱባ ሰንጋ ቢሆንም፤ ቢታረዝ ቢራብም፤ የባዕድ ቋንቋ ባይናገርም፤ ወደ ባዕድ ሀገር በነቂስ ተነስቶ ባይፈልስም የሀገሩ ባለቤት፤ ባለሀገር ነውና የዚችን ባለታሪክ ሀገር ቅርስ በመዳፋ የያዘ አዋቂ ህዝብ ነው። ማንም ሊንቀው ወይም የነገ ፅግውንና የሀገሩን ሁኔታ ከመወሰን ሊያገለው አይችልም። ሀይል የህዝብ ነው ስንል ቢያንስ በኢሕአፓ የሚታመንበት እንጂ ለይስሙላ የሚነገር አይደለም። ምሁራን ለህዝብ አጋልጋይ በመ

ሆን፤ ትሁትነትን ተላብሰው፤ ሳይኩራሩ፤ በቀል ብቻ ሳይሆን በገቢር ለትግል ከቆሙ፤ በሁሉም መስክ ታጋይ አለና ዘፋኝም፤ ደራሲውም፤ አስተማሪውም፤ ፈላስፋውም፤ ካህኑም ሼኩም ሁሉም የህብረተሰቡ አካል ለትግል ካለው አቅዋም አንፃር ይፈረጃል። ከስሙ በፊት ቅፅል በመለጠፉ ብቻ ሳይሆን። ምሁር የሚከበረው፤ ታጋይ ነኝ የሚል ሁሉ የሚከበረው በተጨማሪም ሲታገል ነው። በዛሬው ተጨባጭ ሁኔታ ፀረ ወያኔ ያልሆነ ምሁር ሊከበር አይገባውም። የድርጅት መሪ ሊሆኑ የሚገባቸው ለወያኔ የሚለሰልሱ፤ ለባዕዱ አመቺ መስለው የሚታዩና በፈረንጅ የሚወደዱ ሳይሆኑ ለወያኔና ሀገራችንን ለሚጠሉ ባዕዳን የሚጎረብጡ ጀግና ኢትዮጵያውያን መሆን አለባቸው። ወያኔን ወዳጅ የሚልና ህዝብን የሚንቅ ምሁር ሊባል አይገባውም። ህሊናውን ቀስቅሶ ገና መማር ማወቅና መስተካከል ያለበት ነው። ባለፈው የትግል ሂደት አወቅን ያሉቱ አንድም በአገዛዙ ላይ ብኝታን ይዘው በሌላ በኩል ደግሞ ለባዕድ አመቺና ቀላል ሰለባ ሆነው ከመገኘታቸው ሌላ ከመደራጀትና በዘላቂው ከማደራጀት አንፃር ደግሞ ድክመት እንደነበራቸውና በመሰሪው ወያኔ ሊጠቁ እንደቻሉ አይተናል። የሰለጠነ ፖለቲካ አባወራ ነን ብሎ ለመኩራራት ጊዜው ካለመሆኑ ሌላ ፖለቲካዊ ራሱ ህዝባዊ አልሆነ ብሎ በአጠያያቂነት እየተተቸ መሆኑንም መዘንጋት አይገባም። አፍን ሞልቶ ወያኔን ጠላት ማለት አለመቻልና መለሳለሱ ዕውቀትም፤ ስልጣኔም፤ ለትግሉም የሚጠቅም ፖለቲካ አይደለም። የመለስ አገዛዝ የህዝብም የሀገርም ዋና ጠላት ነው። ከዚህ ሌላ ቅራኔ አፈረጃጀት ለውድቀት ማለትም ትክክል ነው።

የመለስ አገዛዝ በዚህም በዚያም ብሎ በስልጣን ለመቀጠል ከቻለ ጀምሮ ተቃዋሚዎችን ለማውደምና ካልቻለም ለመከፋፈል ቆርጦ እየተንቀሳቀሰ ነው። በዚህም ዘመቻው ህያል መንግስት ነኝ ባዩ ባዕድ እየተባበረው ነው። የፖለቲካ ህይወቶች እርስ በርስ ተባብረው ትግሉን እንዳያፋፍሙ ስር ጎ ገቦችም ሆኑ ባዕዶቹ ክፍፍልን እያራገቡ ነው። በተወሰነ ደረጃ ውጤት ማግኘታቸውም ዛሬ ይታያል። ድክመቱ ያለው በመሪዎች ዘንድ እንጂ በተመሪዎች በኩል አለመሆኑ ደግሞ ዛሬ ክርክርን አይጋብዝም። ውጣ ተሰለፍ ሲሉት የሚሰለፍና የሚገደል፤ አፈናን ጥሶ ወኪሎቹን የመረጠ፤ ለአድማ ዝግጁነቱን ያሳየ፤ አድማውን አጥፏል ሲሉትም የተቀበለ ወዘተ ለትግል የተነሳሳ አግባብ የሌለውንም አመራር ሊቀበል የተዘጋጀ ህዝብ ሆኖ ሳለ ደክሞ የተገኘው ክፍል መሪ ነኝ ያለው ነው። ይህን ማለት ደግሞ የህዝብ ጎራን ምስጢር ማባከን አይደለም። በፖለቲካው መድረክና በተቃዋሚዎች ጎራ ግንባር ቀደም ነን ያሉት ሁሉ ህዝብን ትግል ሊመሩ ሆነ በፅናት ፀረ ወያኔውን ትግል ሊወክሉ መቻላቸው አጠራጣሪ ነው። ይህም መነገርና መታረም አለበት። ዛሬም ቢሆን ፀረ ወያኔ የሆኑት፤ ይህ አገዛዝ መውደቅ አለበት የሚሉት፤ ለኢትዮጵያ አንድነት የቆሙት፤ ለመስዋዕትነት ዝግጁ የሆኑት ህይወቶች ማበር መተባበር አለባቸው። ትላንትም ውድቅና ትግል አጥፊ መሆኑ በገቢር የታየው ለወያኔ እጅ የመስጠቱ አቅዋምና ፖለቲካ ዛሬም ተቆነጃጅቶ ወይም ጨምበል አጥልቆ ቢመጣ ሌላ ውጤት የለውምና መወገድ ያለበት ነው። ጠላትና ወዳጅን መለየት፤ ጠላታችን የመለስ አገዛዝ መወገድ እንዳለበት ማመን፤ ለባዕድ አለመጎንበስና ህዝብን አደራጅቶ ለወሳኝ ድል ማታገል ያስፈልጋል። ለዚህ ትግል ጠቃሚና አቅጣጫ ሰጪ የሆነ ተመክሮ አለ፡፡ የሚታገልና የሚያኮራ፤ ጠላቱን ያወቀ፤ ሀገሩን የሚወድ ህዝብ አለ፡፡ ድርጅቶች ተባብረው የመሪውን ቦታ መያዝ ነው ያቃታቸው። የሰለጠነ ፖለቲካ የሚባለው ይህንን ድክመት ተገንዝቦ ለማስወገድ የሚጥረው ነው። ለመለስ አገዛዝ መስገዱም፤ ለሰሞናኛ ግራዚያኒ መንበርክክማ ምኑ አዲስ፤ ምኑ ዕውቀት፤ ምኑ ብልህነት ሆኖ?

ተስፋ መቀረጥ ድንቁርና ካልተባለ ምን ሊባል ነው? ለጨቋኝ እጅ ሰጥቶ መገዛት አሳፋሪ ካልሆነ ምን ሊባል ነው? ድክመታችንንስ መርምረን ካላስወገደን በምን ልንታረም ነው? ሀቀኛ የኢትዮጵያ ልጆች አብረውና ተባብረው ካልታገሉ ድልስ እንዴት ይገኛል?

የትግልም የሀገርም ባለቤት ጭቁኑ የኢትዮጵያ ህዝብ ብቻ ነው!!